

at der, hvis disse Jernbaner ikke vare bevilgede, ikke vilde have været noget Understud; men Spørgsmaalet bliver, som sagt, i Virkeligheden, om den nuværende Slægt bør bære hele denne Byrde, saaledes som det er foreslaaet? Det kan ikke med Føie forlanges; der er ikke noget Land, hvor man har bygget Jernbaner for de løbende Statsindtægter, hvor man har paalagt Skat for at bygge Jernbaner; jeg kjender ikke noget Tilfælde, hvori man har gjort det i et saadant Forhold, som her er foreskrevet. Jeg kunde være meget tilbøielig til at følge det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scaventius) i den Anskuelse, han har fremsat, at der burde optages et Jernbanelaan, men der foreligger ikke noget Forslag derom, og det er maasse heller ikke fornødent. Strengt taget vilde det vistnok være det Rette; men det er imidlertid det Samme, enten vi optage et Jernbanelaan eller vi afholde Udgifterne af Reserveconden, i Virkeligheden kommer det ud paa Et. Jeg maa derfor i det Hele slutte mig til den Betragtning, der er fremsat af Mindretallet, at der ikke bør udskrives nogen Indkomstskat i Aar, og naar der da bliver Spørgsmaal om, paa hvilken Maade Pengene skulle reises, kunde jeg være meget tilbøielig til at følge det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i det Forslag, han har stillet under Nr. 15 om Udstedelse af Kreditbeviser, men under alle Omstændigheder vil jeg stemme for Forslaget under Nr. 14. Det kan ikke siges, som den meget ærede Ordfører bemærkede imod Forslaget under Nr. 15, at det er et nyt Statslaan, som her optages; formelt er det maasse saaledes, men i Virkeligheden er det ikke saa, thi Udstedelsen af disse Kreditbeviser maa jo gaa forud for den Indløsning af de nuværende Kreditbeviser, der skal finde Sted den 15de August næste Aar, og det er altsaa i Virkeligheden ikke Andet end en Udsættelse af Indløsningen for den foreslaaede Tid af 1 Million Rd. af de nuværende Kreditbeviser. Jeg kan nemlig ikke antage, at der vil være nogen som helst Hindring for, at den ærede Minister kan faae disse Kreditbeviser affatte til en meget rimelig Kurs, ja, jeg er endog overbevist om, at han under almindelige Omstændigheder vil

kunne udgive dem som Hundreddaler- og Halvhundreddalerfedler. Det undrer mig imidlertid, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har kunnet stillet sig paa det Standpunkt, at han baade foreslaar Indkomstskat og tillige vil have en Million dækket ved Hjælp af Reserveconden. Han gjør sig skyldig i den samme Feiltagelse, som det forekommer mig, at det ærede Flertal er kommet til at gjøre sig skyldig i, idet det vil have en Indkomstskat bevilget af 2 Grunde, nemlig for det Første for at dække Underbalancen og for det Andet af Hensyn til Udsigten til, at vi maasse kunne faae Skattereformer. Det ærede Medlem ønsker, at man skal stille endnu 1 Million til Finansministerens Raadighed, og han gjør det ligeledes under Forventning af fremtidige Skattelove, men det er en Feil, som baade Flertallet i Almindelighed og det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i Særdeleshed have gjort sig skyldige i, naar de ville bevilge en Indkomstskat for fremtidige Skattereformers Skyld, eller naar de overhovedet ville stille et Beløb til Ministerens Raadighed med Udsigt til fremtidige Skattelove. Det er dette, som jeg anser for en af de største Feiltagelser, man kan begaa. Derfor man ønsker Skattereformer gennemførte i en nær Fremtid, maasse allerede i denne Samling, bør man ikke stille noget som helst Beløb til Ministerens Raadighed, men man bør da gemme Pengene hos sig selv og forbeholde sig samtidig med Skattereformerne at give det Beløb, som udkræves til at dække den derved fremkomne Underbalance. Det er min fulde Overbevisning, at der vil kunne opnaas betydelige Forbedringer baade til Lettelse for Almenvellet og for de mindre bemidlede Klasser ved Gjennemførelsen af Toldloven, ligesom der ogsaa med fuld Føie er nævnt andre Love, f. Ex. Lovene om Skibsafgifterne og om Bygningsafgiften, hvori der maasse kan være Tale om Reformen, men Forslag derom ere ikke forelagte i Aar. Jeg antager, hvad jeg allerede udtalte igaar, at det er meget sandsynligt, at vi ved gjensidig Smødekommen fra Udvalget og Thinget paa den ene Side og fra Finansministeren paa den anden Side ville i Aar kunne komme til Ende med Toldreformen, hvilket jeg